

Άρειος Πάγος 640/1987, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 47/88 σελ. 182

Περίληψη: Η αντικειμενική ευθύνη του εργοδότη επί εργατικού ατυχήματος δεν επεκτείνεται και στην ηθική βλάβη του παθόντος ή την ψυχική οδύνη της οικογένειας του θύματος. - Εάν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του αστικού δικαίου, ο εργοδότης δεν υπόκειται σε επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης και όταν ακόμη ο μισθωτός έχει υποστεί από την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής της, βλάβη του σώματος ή της υγείας του ή θανατηφόρα πάθηση ή τραυματισμό.

Κυριότερες διατάξεις: Α.Κ. άρθρ. 299, 330, 914, 932.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. ΒΑΣ. ΛΙΝΑΡΔΟΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Γαλάνης, Χρ. Οικονόμου

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 299, 330, 914 και 932 του Α.Κ., προκύπτει ότι η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης έχει ως προϋπόθεση ότι προηγήθηκε υπαίτια πράξη ή παράλειψη του υποχρέου που τελεί σε σχέση αιτιώδους συνάφειας με τη ζημία του παθόντα, ενώ από τις διατάξεις του ν. 551/1914, δεν προκύπτει ότι η καθιερούμενη με το νομοθέτημα αυτό αντικειμενική ευθύνη του εργοδότη σε εργατικά ατυχήματα επεκτείνεται και στην ηθική βλάβη του παθόντα ή την ψυχική οδύνη της οικογένειας του θύματος. Επομένως, ο εργοδότης δεν υπόκειται, χωρίς να συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις, σε επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης και όταν ακόμη ο μισθωτός τον οποίο απασχολεί έχει υποστεί από την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής της βλάβη του σώματος ή της υγείας του ή θανατηφόρο πάθηση ή τραυματισμό. Στην περίπτωση της δικαζόμενης διαφοράς, το Εφετείο δέχθηκε με την προσβαλλόμενη απόφασή του ότι στις 18 Μαρτίου 1971, ο σύζυγος της αναιρεσείουσας, που είχε προσληφθεί από την αναιρεσίβλητο με σύμβαση εργασίας ως εργάτης φορτοεκφορτωτής και εκτελούσε συνήθως αυτή την εργασία, έλαβε μετά το μεσημβρινό γεύμα την εντολή να συμμετάσχει με άλλους εργάτες στη φόρτωση 300 δοχείων χρωμάτων πάνω σε τρία φορτηγά αυτοκίνητα, ότι για την εκτέλεση αυτής της εντολής, ανέβηκε πάνω στα αυτοκίνητα, όπου τακτοποίησε τα δοχεία που μεταφέρονταν από άλλους εργάτες χωρίς τη βοήθεια ανυψωτικού μηχανήματος, ότι μετά την εκτέλεση της εργασίας αυτής, ανέμεινε στην πύλη για να μεταφερθεί στον Πειραιά και έπαθε εκεί ίλιγγο οφειλόμενο σε έμφραγμα από το οποίο απεβίωσε κατά τη διάρκεια της μεταφοράς του σε νοσοκομείο και ότι το ατύχημα αυτό, το οποίο επήλθε μετά την εκτέλεση της συνηθισμένης εργασίας του παθόντα κάτω από κανονικές περιστάσεις, δεν βρίσκεται σε σχέση αιτιώδους συνάφειας με πράξεις ή παραλείψεις εκπροσώπου της αναιρεσίβλητης ή άλλου προσώπου που είχε προστηθεί απ' αυτήν. Για τους λόγους αυτούς, το Εφετείο, το οποίο περιέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του πλήρεις αιτιολογίες από τις οποίες προκύπτει ότι ο θάνατος του παθόντα δεν οφειλόταν σε πράξη ή παράλειψη εκπροσώπου του εργοδότη ή άλλου προσώπου που είχε προστηθεί απ' αυτόν, απέρριψε την αγωγή της αναιρεσείουσας χήρας του θύματος, με την οποία ζητούσε την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης, ο δε 3ος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο πλήσσουνται οι παραπάνω αιτιολογίες ως ανεπαρκείς, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. (...). (Επικυρώνει την 6693/1975 Εφετ. Αθηνών).